

เวียดนามเป็นประเทศอาเซียนประเทศหนึ่งที่สามารถดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ โดยอาศัยข้อได้เปรียบในเรื่องของค่าแรงงานที่ยังมีอัตราไม่สูงนัก อีกทั้งการส่งออกแรงงานเป็นนโยบายระดับชาติ และเป็นส่วนหนึ่ง ของยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของเวียดนาม จุดประสงค์ของการส่งออกแรงงานก็เพื่อที่จะลดความยากจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนในชนบท ในพื้นที่ห่างไกล และพื้นที่ภูเขา อีกทั้ง เพื่อที่จะลด จำนวนการว่างงานภายในประเทศ เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยการรับเทคนิควิทยาการจากการทำงานในต่างประเทศ และเพื่อเพิ่มรายได้และยกระดับความกินดีอยู่ดีของประชาชนผู้ใช้แรงงาน ยิ่งไปกว่านั้น การส่งออกแรงงานยังมีจุดประสงค์ที่จะเพิ่มการไหลเข้าของเงินตราต่างประเทศในปัจจุบันเวียดนามมีแรงงานในต่างประเทศประมาณ 500,000 คน ทำงานหลายประเภท ตลาดแรงงานหลักที่สำคัญของแรงงานเวียดนาม ในเอเชีย ได้แก่ ไต้หวัน มาเลเซีย เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น นอกจากนี้ เวียดนาม ยังพยายามส่งออกไปยังประเทศในตะวันออกกลาง แอฟริกา ยุโรปเหนือและอเมริกาเหนือ

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 รัฐบาลเวียดนามวางแผนส่งออกแรงงานไปยังต่างประเทศปีละประมาณหนึ่งล้านคน ทั้งยังร่วมมือกับสหประชาชาติและประเทศที่รับแรงงานกำหนดแนวทางช่วยเหลือแรงงานเวียดนามในประเทศปลายทาง การขยายตลาดรับแรงงานเวียดนาม เช่น มาเลเซีย เปิดกว้างในการขยายวิชาแรงงานเวียดนามที่ทำงานครบสามปีตามสัญญาบรรจุในและสิงคโปร์เปิดรับแรงงานเวียดนามเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้เวียดนาม เป็นประเทศที่มีบทบาทต่อการพัฒนาในภูมิภาคเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในการตอบสนองความต้องการแรงงานและการไหลเวียนของแรงงานที่จะเกิดขึ้น เมื่อมีการเปิดเสรีด้านแรงงานในประชาคมอาเซียน แรงงานเวียดนามในต่างประเทศโดยทั่วไปส่วนใหญ่เป็นแรงงานไร้ฝีมือ ทำงานในภาคการก่อสร้าง และภาคอุตสาหกรรมการผลิต เช่น การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า การผลิตพลาสติก การผลิตสิ่งทอและตัดเย็บเสื้อผ้า การจับปลา การแปรรูปสัตว์น้ำ การเกษตร การเพาะปลูก และในภาคบริการ เช่น การทำงานในโรงแรม การทำงานบ้าน ในภาคบริการสุขภาพ เช่น ผู้ช่วยพยาบาล พ้อคริว เป็นต้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 เวียดนามได้ตั้งสำนักงานตัวแทนด้านแรงงานใน 7 ประเทศ เช่น ในเกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ไต้หวัน มาเลเซีย สาธารณรัฐเชค สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และกาตาร์ เพื่อสอดส่องดูแลและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับแรงงานเวียดนามในประเทศนั้นๆ

โดย สำนักงาน ก.พ.